

Gedenkt in uw aebeden de ziel

van Mejuffer

Rita VAN DER STRAETEN

Studiemeesteres aan het Koninklijk Atheneum
te Zottegem

geboren te Gent op 8 september 1939 en er na een
pijnlijke ziekte naar het Vaderhuis weergekeerd
op 14 december 1962.

Zij ontving de H. Teerspiize en het sakrament
van de zieken en de Pauselijke Zegen.

Het moet niet eens winter worden om van bloemen
te houden! Evenmin moet de dood ons van onze
geliefden scheiden, om het leven te leren waarderen
als de hoogste gave welke een goede Schepper in de
handen legde van de mens ; „Zijn kind....“

Talenten zijn te waarderen : schoonheid, rijkdom,
een scherpe geest, een aangenaam karakter ; boven
alles gaat het leven. Liefde doet ons van de ziekte
houden, op voorwaarde dat de persoon tot wie onze
genegenheid uitgaat, daardoor in leven blijft.... Voor
dat leven vecht de wetenschap, daarvoor dragen
ouders en vrienden zorg en kommer, daarvoor heb-
ben velen tot God aeschreid en gebeden. Jezus heeft
weleer het dochtertje van Jairus opgewekt en meer
nabij heeft de Heer ook anderen de genezing terug-
geschonken! De vragen : „Waarom moeten onschul-
digen liiden?“ en „Waarom is het mirakel uitzonder-
lijk?“ kunnen wel eens een probleem oproepen bij
de mens die nadenkt. Alleen het geloof, het vertrou-
wen op „de Vader uit de Hemel“ en de liefde tot
Jezus : „Koning, voor wie alles leeft“ kunnen ons de
weg tonen naar een onlossing : „Hemel en aarde zul-
len voorbijgaan“ alleen de belofte van de Verlosser
zal niet onvervuld voorbijgaan! (Lc. XXI 33)

Liefste Moeder en Vader, ik moet U danken voor de
jaren van zorg, toewijding en liefde. Zo graag was ik
bij U gebleven om U te troosten en te steunen met een
glimlach, een gebaar en een woord. Onderwerpen
wij ons thans moedig aan deze nieuwe beproeving.
Mijn leven wordt veranderd, niet weggenomen! Mijn
ziel zal uw wegen verder blijven volgen. Ik vergeet
U niet. Denkt vaak aan mij en laten wij elkaar blij-
vend terugvinden in het gebed.

Beste Grootmoeder, Vrienden, Collegas, hartelijk
dank ik U voor de vele bezoeken en de bewijzen van
meevoelen mij tijdens deze lange ziekenweken ge-
schonken. Nogmaals mijn oprechte dank. Een warme
handdruk en een woord van bemoediging kunnen
zwakke armen wel eens sterk maken. Geen van U
allen zal ik vergeten!

Beste Leerlingen, heel wat gelukkige dagen zullen
wij nooit vergeten! Schoolherinneringen bewaren wij
wel eens diep in ons hart.... Moedig drukken wij
elkaar een hand bij het afscheid. Vergeten wij elkaar
niet en bidt voor de Overledene.

Mijn Jezus, barmhartigheid.

De familie is U zeer dankbaar
voor Uw deelneming in
haar beproeving.

Druk L. Jooris-Brewaeyts - Zottegem